

Minne Paha Haudattiin

CMX

Minne paha haudattiin
Sorahtaa laulu ja pakenee tlt, sen itkun kuulen
Viiman meren aavain sanoiks muuttaneen.
Kirkot, temppelit sille rakensin,
Petin, krsin, valhein itseltni suojelin.
Oikeinko rakastin vai kuten lauluissa
Korvaten herkkyytt voimalla, tahdolla.
Hiljaisuutta kieleksi luulin,
Kaiken kuulin muka aina ihan sanomattakin.
Etsin suuntaa suunnatonta,
Ikuisuuden meren rantaan hiekan plle talon rakensin:
Minne paha haudattiin,
Sinne minut haudatkaa.
Al mene - nyt kun se tuntuu
Pahemmalta - kuin kuolla kesken
Painajaisen - jossa ei oo
Mitn hyv - tehnyt kellekn.
Nyt taivas hehkuu tulta hautoen, raskas vesi loiskii
Syvnneiden pll pronssinen.
Ilma tuoksuin syksyn aavistaa,
Pskyn lento muistaa talven tuulet paeten:
Elmn henkyksen takana aukeaa
Loputon pelko; se laulajaa ajaa.